

Егѣпетска, дори до днесъ, да се дава петата часть на Фарона, шсвѣнь землята на-жрецьките самш, (която) не быде на-Фарона.

27 А Израиль се засели въ землята Егѣпетска, въ землята Гесенъ: и придобыха въ нея ста-жанїа, и возрастихасе, и умножихасе весьма многш.

28 И поживе Іаковъ въ землята Егѣпетска седмьнадесетъ години: и сичките дни на-години-ныте, които живеа Іаковъ, быдоха сто и четь-ридесетъ и седмь години.

29 И приближихасе дните на-Израила за да умре: и повыка сына си Іосифа, и рече мѹ: а-ко намѣрихъ вѣке благодать предъ тебе, тѹри, молимъ, ржката ти подъ стегното мое, и стори ми милость и истинж: да ме не закопашъ, мо-лимъ, во Егѣпетъ:

30 Но да починимъ сосъ отцыте ми, и ще ме пренесешъ изъ Егѣпетъ, и ще ме закопашъ во гробатъ имъ. А онъ рече: азъ ще направимъ споредъ словото твое.

31 А онъ рече: закълни ми се: и той мѹ се закле. И поклони се Израиль на одровыатъ върхъ.

ГЛАВА ѿн.

(Іаковъ като се разболе дори до смерть благослови Ефрема и Манассїа, двамата сынове Іосифовы, прорече и то: че Богъ ще отрѣгне сыновете Израилевы отъ Египетъ, и че ще ги върне пакъ въ землята Ханаанска.)

И послѣ по тїа нѣща, рекоха на Іосифа: ето, отецъ ти е колѣнъ. И онъ зема со себеси двамата си сынове, Манассїа и Ефрема.

2 И извѣстиха на Іакова, и възвѣха: ето,